

23 Σεπτεμβρίου, 1994

[ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΣΑΒΒΑΣ ΚΟΝΤΟΣ,

Αιτητής,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΜΕΣΩ
ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΗΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 183/93)

---

*Σχέδια Υπηρεσίας — Φύση, σύνταξη και δημοσίευση — Τα πορίσματα της
X' Παύλου v. Αρχής Ηλεκτρισμού Κύπρου υιοθετήθηκαν και στην
κρίθιςα περίπτωσι.*

- 5 *Εκπαιδευτικοί Λειτουργοί — Διορισμοί / Προαγωγές — Προσόντα — Αρ-
μοδιότητα της Ε.Ε.Υ. για ερμηνεία και εφαρμογή του σχεδίου υπηρε-
σίας — Τεκμήριο νομιμότητας ως προς τη λήψη υπόψη των στοιχείων
του φακέλου — Διαφοροποίηση και αδυναμία υπαγωγής της κρίθιςας
περίπτωσι στον κανόνα της Ε.Δ.Υ. v. Πογιατζής*

10

Ο αιτητής προσέβαλε το κύρος της απόφασις της Επιτροπής Εκ-
παιδευτικής Υπηρεσίας με την οποία διορίστηκε/προάχθηκε το ενδια-
φερόμενο μέρος στη μόνιμη θέση Α' Λειτουργού Εκπαίδευσις (Μέση
Τεχνική/Επαγγελματική Εκπαίδευσις) στο Υπουργείο Παιδείας.

15

Η Συμβουλευτική Επιτροπή και τελικά η ΕΕΥ έκριναν πως ο αιτη-
τής δεν κατείχε τα προσόντα της θέσις και τον απέκλεισαν. Οι λόγοι
ακυρότητας που προέβαλε αναφέρονταν σε αυτή την κρίση που, κατά
τον ισχυρισμό του, ήταν γενική και αόριστη, ανατιολόγητη, προϊόν ελ-
λιπών ή καθόλου έρευνας και τελικά πλάνης. Επιπρόσθετα, υποστή-
ριξε ότι η διαδικασία ήταν εξ αρχής άκυρη γιατί είχε στη βάση της σχέ-
διο υπηρεσίας νομικά ανύπαρκτο. Αυτό γιατί, αντίθετα προς τις συν-
δασμένες διατάξεις των Αρθρων 2, 24, 26 και 76 του περί Εκπαιδευ-
τικής Υπηρεσίας Νόμου του 1969 (Νόμος 10/69 όπως τροποποιήθηκε),
25 δεν κατατέθηκε στη Βουλή των Αντιπροσώπων προς έγκριση ούτε στη

συνέχεια δημοσιεύθηκε στην Επίσημη Εφημερίδα. Κατά την εισήγησή του η διάταξη του Άρθρου 76(3) του Νόμου ως προς την κατάθεση και δημοσίευση Κανονισμών, καλύπτει και τα σχέδια υπηρεσίας τα οποία, σύμφωνα με τη νομολογία, είναι “δευτερογενής νομοθεσία”.

5

Το Ανώτατο Δικαστήριο, απορρίπτοντας την προσφυγή, αποφάσισε ότι:

Στην υπόθεση *Ανδρέας Παλασταύρου ν. Κυπριακή Δημοκρατία* το Δικαστήριο έκρινε όμοιο ισχυρισμό γύρω από τα σχέδια υπηρεσίας ως αβάσιμο. Το απόσπασμα που ακολουθεί περιέχει τους λόγους, τους οποίους και επαναλαμβάνει για τους σκοπούς της παρούσας υπόθεσης.

10

“Το επιχείρημα του αιτητή δεν βρίσκει έρεισμα στη νομολογία. Τα ακόλουθα αποσπάσματα από την υπόθεση *Ιωάννης Ν. Χ’ Παύλου ν. Αρχής Ηλεκτρισμού Κύπρου* είναι χαρακτηριστικά.

15

Οποτεδήποτε καταρτίζονται σχέδια υπηρεσίας κατά τη ρητή εξουσιοδότηση Νόμου ..... η έκδοσή τους συνιστά μορφή δευτερογενούς νομοθεσίας. Αν η εξουσία για την ετομασία τους αποδίδεται στο Υπουργικό Συμβούλιο, η δημοσίευσή τους στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως επαφίεται στο Υπουργικό Συμβούλιο βάσει του Άρθρου 57.4 του Συντάγματος.... Παρά τα νομοθετικά τους γνωρίσματα τα σχέδια υπηρεσίας δεν μεταβάλλουν αλλά διατηρούν το χαρακτήρα πράξης της διοίκησης.... Εντάσσεται ο καταρτισμός των σχεδίων υπηρεσίας στο κυρίαρχο πεδίο της εκτελεστικής λειτουργίας της Αρχής, στο οποίο και φυσιολογικά ανήκουν ως θέμα δικαϊκής ταξινόμησης της πράξης του καταρτισμού τους.... Τα σχέδια υπηρεσίας τα οποία καταρτίζονται βάσει του Κ.9 δεν συνιστούν κανονιστικές ρυθμίσεις, αλλά διοικητική πράξη η οποία απορρέει από την άσκηση εκτελεστικής λειτουργίας της Αρχής συνυφασμένη με την ευδωση του διοικητικού έργου στα πλαίσια που θέτει ο Νόμος και οι κανονιστικές διατάξεις που έχουν εισαχθεί με τους Περί Ανάπτυξης Ηλεκτρισμού Κύπρου (Όροι Υπηρεσίας) Κανονισμούς (Κ.Δ.Π. 291/86). Συνεπώς δεν εμπίπτουν στον ορισμό “regulations” ή “rules”. Η δημοσίευση στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως των κρινομένων σχεδίων υπηρεσίας δεν ήταν επιβεβλημένη, ούτε προϋπόθεση για την εγκυρότητά τους.

20

25

30

35

Το Άρθρο 24(1) του Περί Δημόσιας Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας Νόμος (Ν.10/69) Νόμου ρυθμίζει ειδικά τον καταρτισμό σχεδίων υπηρεσίας. Αποδίδει την εξουσία στο Υπουργικό Συμβούλιο χωρίς να απαιτεί κατάθεσή τους στη Βουλή των Αντιπροσώπων για έγκριση ή δημοσίευση. Εναπόκειται στο Υπουργικό Συμβούλιο να

40

5 αποφασίζει αν το σχέδιο υπηρεσίας της θέσης θα δημοσιευθεί ή όχι. Το Άρθρο 76(3) του Νόμου αναφέρεται σε κατάθεση στη Βουλή των Αντιπροσώπων και δημοσίευση Κανονισμών που γίνονται “επί τη βάσει του παρόντος άρθρου”. Το σχέδιο υπηρεσίας, ανεξάρτητα από τη φύση του όπως αυτή προσδιορίστηκε από τη νομολογία, και αυτό υπό την αίρεση ως προς το συζητούμενο ζήτημα της ανάλυσης που συνοδεύει αυτό τον προσδιορισμό, έχει το δικό του όνομα. Η ειδική ρύθμιση του Άρθρου 24(1) οδηγεί στο συμπέρασμα πως ο όρος “Κανονισμός” στο Άρθρο 76 δεν καλύπτει και τα σχέδια υπηρεσίας. Αν ήταν αυτή η πρόθεση του νομοθέτη θα το έκανε ρητά όπως έγινε στην περίπτωση των Άρθρων 27(1) και 87(3) του περί Δημόσιας Υπηρεσίας Νόμου 1990 (Ν. 1/90), τα οποία διαφοροποίησαν την αντίστοιχη ρύθμιση του Νόμου 33/67 που ήταν ταυτόσημη με αυτή του Περί Δημόσιας Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας Νόμου (Ν.10/69) και δεν θεωρήθηκε ότι επέβαλλε την κατάθεση των σχεδίων υπηρεσίας στη Βουλή των Αντιπροσώπων και τη δημοσίευσή τους. (Βλ. *Χρυσόστομος Σοφινός και Άλλος ν. Κυπριακής Δημοκρατίας*. Το επιχείρημα του αιτητή είναι αβάσιμο.”

20

Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα.

Αναφερόμενες υποθέσεις:

25 *Παπασταύρου ν. Δημοκρατίας (1994) 4 Α.Α.Δ. 1620,*

Δημοκρατία ν. Πογιατζή (1992) 3 Α.Α.Δ. 422.

Προσφυγή.

30

Προσφυγή εναντίον της απόφασης των καθ’ ων η αίτηση με την οποία διορίστηκε/προάχθηκε το ενδιαφερόμενο μέρος στη μόνιμη θέση Α΄ Λειτουργού Εκπαίδευσης (Μέση Τεχνική/Επαγγελματική Εκπαίδευση) στο Υπουργείο Παιδείας.

35

Α. Σ. Αγγελίδης, για τον Αιτητή.

Ε. Λοιζίδου, Δικηγόρος της Δημοκρατίας Α΄, για τους Καθ’ ων η αίτηση.

40

Cur. adv. vult.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ, Δ.: Ο αιτητής προσβάλλει το κύρος της απόφασης της Επιτροπής Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας με την οποία

διορίστηκε/προάχθηκε ο Ερωτόκριτος Ερωτοκρίτου στη μόνιμη θέση Α΄ Λειτουργού Εκπαίδευσης (Μέση Τεχνική/Επαγγελματική Εκπαίδευση) στο Υπουργείο Παιδείας.

Η Συμβουλευτική Επιτροπή και τελικά η ΕΕΥ έκριναν πως δεν κατείχε τα προσόντα της θέσης και τον απέκλεισαν. Οι λόγοι ακυρότητας που προβάλλει αναφέρονται σε αυτή την κρίση που, κατά τον ισχυρισμό του, ήταν γενική και αόριστη, ανατιολόγητη, προϊόν ελλιπούς ή καθόλου έρευνας και τελικά πλάνης. Επιπρόσθετα, υποστηρίζει ότι η διαδικασία ήταν εξ αρχής άκυρη γιατί είχε στη βάση της σχέδιο υπηρεσίας νομικά ανύπαρκτο. Αυτό γιατί, αντίθετα προς τις συνδυασμένες διατάξεις των άρθρων 2, 24, 26 και 76 του περί Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας Νόμου του 1969 (Νόμος 10/69 όπως τροποποιήθηκε), δεν κατατέθηκε στη Βουλή των Αντιπροσώπων προς έγκριση ούτε στη συνέχεια δημοσιεύθηκε στην Επίσημη Εφημερίδα. Κατά την εισήγησή του η διάταξη του άρθρου 76(3)του Νόμου ως προς την κατάθεση και δημοσίευση κανονισμών, καλύπτει και τα σχέδια υπηρεσίας τα οποία, σύμφωνα με τη νομολογία, είναι "δευτερογενής νομοθεσία".

Στην υπόθεση *Ανδρέας Παπασταύρου v. Κυπριακής Δημοκρατίας* (1994) 4 Α.Α.Δ. 1620, έκριναν όμοιο ισχυρισμό ως αβάσιμο. Το απόσπασμα που ακολουθεί περιέχει τους λόγους, τους οποίους και επαναλαμβάνω για τους σκοπούς της παρούσας υπόθεσης.

“Το επιχείρημα του αιτητή δεν βρίσκει έρεισμα στη νομολογία. Τα ακόλουθα αποσπάσματα από την υπόθεση *Ιωάννης Χ΄ Παύλου* (ανωτέρω)* είναι χαρακτηριστικά.

‘Οποτεδήποτε καταρτίζονται σχέδια υπηρεσίας κατά τη ρητή εξουσιοδότηση νόμου..... η έκδοσή τους συνιστά μορφή δευτερογενούς νομοθεσίας. Αν η εξουσία για την ετοιμασία τους αποδίδεται στο Υπουργικό Συμβούλιο, η δημοσίευσή τους στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως επαφίεται στο Υπουργικό Συμβούλιο βάσει του άρθρου 57.4 του Συντάγματος... Παρά τα νομοθετικά τους γνωρίσματα τα σχέδια υπηρεσίας δεν μεταβάλλουν αλλά διατηρούν το χαρακτήρα πράξης της διοίκησης... Εντάσσεται ο καταρτισμός των σχεδίων υπηρεσίας στο κυρίαρχο πεδίο της εκτελεστικής λειτουργίας της Αρχής, στο οποίο και φυσιολογικά ανήκουν ως θέμα δικαϊκής ταξινόμησης της πράξης του καταρτισμού τους... Τα σχέδια υπηρεσίας τα οποία καταρτίζονται βά-

* *Χ΄ Παύλου v. Αρχής Ηλεκτρισμού Κύπρου* (1991) 3 Α.Α.Δ. 11.

5
10
15
20
25
30
35

σει του κ. 9 δεν συνιστούν κανονιστικές ρυθμίσεις, αλλά διοικητική πράξη η οποία απορρέει από την άσκηση εκτελεστικής λειτουργίας της Αρχής συνυφασμένη με την εκχώρηση του διοικητικού έργου στα πλαίσια που θέτει ο Νόμος και οι κανονιστικές διατάξεις που έχουν εισαχθεί με την Κ.Δ.Π. 291/86. Συνεπώς δεν εμπίπτουν στον ορισμό “regulations” ή “rules”. Με αυτή την κατάληξη αποφασίσαμε ότι η δημοσίευση στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως των κρινομένων σχεδίων υπηρεσίας δεν ήταν επιβεβλημένη, ούτε προϋπόθεση για την εγκυρότητά τους’.

10
15
20
25
30
35

Το άρθρο 24(1) του Νόμου ρυθμίζει ειδικά τον καταρτισμό σχεδίων υπηρεσίας. Αποδίδει την εξουσία στο Υπουργικό Συμβούλιο χωρίς να απαιτεί κατάθεσή τους στη Βουλή των Αντιπροσώπων για έγκριση ή δημοσίευση. Εναπέκειτο στο Υπουργικό Συμβούλιο να αποφασίσει αν το σχέδιο υπηρεσίας της θέσης θα δημοσιευθεί ή όχι. Το άρθρο 76(3) του Νόμου αναφέρεται σε κατάθεση στη Βουλή των Αντιπροσώπων και δημοσίευση Κανονισμών που γίνονται “επί τη βάση του παρόντος άρθρου”. Το σχέδιο υπηρεσίας, ανεξάρτητα από τη φύση του όπως αυτή προσδιορίστηκε από τη νομολογία, και αυτό υπό την αίρεση ως προς το συζητούμενο ζήτημα της ανάλυσης που συνοδεύει αυτό τον προσδιορισμό, έχει το δικό του όνομα. Η ειδική ρύθμιση του άρθρου 24(1) στην οποία έχω αναφερθεί οδηγεί στο συμπέρασμα πως ο όρος “Κανονισμός” στο άρθρο 76 δεν καλύπτει και τα σχέδια υπηρεσίας. Αν ήταν αυτή η πρόθεση του νομοθέτη θα το κάναμε ρητά όπως έγινε στην περίπτωση των άρθρων 27(1) και 87(3) του περί Δημόσιας Υπηρεσίας Νόμου 1990 (Ν. 1/90), τα οποία διαφοροποίησαν την αντίστοιχη ρύθμιση του Νόμου 33/67 που ήταν ταυτόσημη με αυτή του Νόμου 10/69 και δεν θεωρήθηκε ότι επέβαλλε την κατάθεση των σχεδίων υπηρεσίας στη Βουλή των Αντιπροσώπων και τη δημοσίευσή τους. (Βλ. *Χρυσόστομος Σοφριανός και Άλλος ν. Κυπριακή Δημοκρατία* (1992) 3 Α.Α.Δ. 334). Το επιχείρημα του αιτητή είναι αβάσιμο.”

35 Το σχέδιο υπηρεσίας μεταξύ άλλων απαιτεί:

- 40
- (α) Πανεπιστημιακό δίπλωμα ή τίτλο ή ισότιμο προσόν σε ειδικότητα που να δίνει στον υποψήφιο δικαίωμα διορισμού σε θέση Καθηγητή/Εκπαιδευτή στις κλίμακες Α8 - Α10 και
  - (β) Μεταπτυχιακή εκπαίδευση στο τομέα της ειδικότητάς του ή στην εκπαιδευτική διοίκηση, ή στα παιδαγωγικά ή σε θέμα συναφές με τα καθήκοντα της θέσης διάρκειας ενός τουλάχιστον ακαδημαϊκού έτους.

Αντίθετα προς την εντύπωση που αφήνεται να δημιουργηθεί με την κύρια αγόρευση του αιτητή, η ΕΕΥ ρητά σημείωσε πως ο αιτητής δεν κατείχε ούτε το ένα ούτε το άλλο. Τα επιχειρήματα του αιτητή ως προς τις επιπτώσεις τέτοιας αβεβαιότητας, η οποία δεν υπάρχει, είναι αστήρικτα. Είναι γεγονός ότι η Συμβουλευτική Επιτροπή αναφέρθηκε σε μη κατοχή των προσόντων γενικά αλλά η κατάσταση ξεκαθάρισε με την τελική απόφαση της ΕΕΥ που κάλυψε όποια ατέλεια τυχόν υπήρχε.

Ο ισχυρισμός του αιτητή πως η προσβαλλόμενη απόφαση είναι αναιτιολόγητη, ή ότι λήφθηκε χωρίς δέουσα έρευνα ή κάτω από πλάνη, δεν δικαιολογείται από τα γεγονότα. Τα ακαδημαϊκά προσόντα του αιτητή είναι δεδομένα. Δεν αμφισβητείται πως έχει όσα αναφέρονται στο φάκελό του και τίποτε άλλο. Ήταν στην αρμοδιότητα της ΕΕΥ να ερμηνεύσει και να εφαρμόσει το σχέδιο υπηρεσίας. Η ΕΕΥ επιλήφθηκε της ένστασης του αιτητή στην έκθεση της Συμβουλευτικής Επιτροπής και την απέρριψε αφού σημείωσε και τη δική της διαπίστωση πως δεν είχε τα δυο προσόντα που αναφέρθηκαν. Ο αιτητής παρέπεμψε γενικά στο πτυχίο δασκάλου του Διδασκαλικού Κολλεγίου Μόρφου που απέκτησε το 1955 και σε σειρά διπλωμάτων και πιστοποιητικών που κατείχε με πρώτο εκείνο του Loughborough College, χωρίς όμως να υποδείξει ποιο από όλα θα μπορούσε θεωρηθεί ως πανεπιστημιακό ή ισότιμο και κατ' επέκταση πιο ως τεκμηριώνον την απαιτούμενη μεταπτυχιακή εκπαίδευση. Ενώ επικαλέστηκε θέσεις στις οποίες υπηρέτησε, στοιχείο που δεν προσθέτει οτιδήποτε, δεν έχει συσχετίσει τα προσόντα του προς όσα παρέχουν δικαίωμα διορισμού σε θέση καθηγητή/εκπαιδευτή στις κλίμακες Α8-Α10, στην οποία δεν αναφέρθηκε καθόλου.

Στο φάκελλο υπήρχε επιστολή του Βρετανικού Συμβουλίου (κυαν. 63) επεξηγηματική των διπλωμάτων του αιτητή από το Loughborough College (τώρα Nottingham University). Δεν χρειάζεται να επεκταθώ με αναφορά στο περιεχόμενό της. Η εισήγηση των καθ' ων η αίτηση πως στήριζε και αυτή τον αποκλεισμό του αιτητή, παρέμεινε αναπάντητη ως προς την ουσία της. Η άποψη του αιτητή πως δεν μπορεί να διαδραματίσει ρόλο γιατί δεν αναφέρθηκε ειδικά σ' αυτήν η ΕΕΥ είναι πρόδηλα λανθασμένη. Η επιστολή ήταν στο φάκελο και στην απουσία άλλων στοιχείων θεωρείται ότι η ΕΕΥ την συνεξέτασε.

Ο αιτητής ισχυρίζεται πως επειδή τα προσόντα που αναφέρθηκαν απαιτούνταν και για τη θέση του Επιθεωρητή Α' που κατέχει, κατά τις αρχές της καλής πίστης και ενόψει της απόφασης της Ολομέλειας στην υπόθεση *Δημοκρατία ν. Πάμπου Πογιατζή* (1992) 3

Α.Α.Δ. 422, δεν ήταν επιτρεπτό για την ΕΕΥ να καταλήξει τώρα σε διαφορετικό εύρημα. Όμως η αναφορά του αιτητή στο σχέδιο υπηρεσίας της θέσης του Επιθεωρητή Α΄ δεν ήταν πλήρης. Το σχέδιο υπηρεσίας του Επιθεωρητή Α΄, όπως ορθά επισήμαναν οι καθ΄ ων η αίτηση, περιείχε σημειώσεις που καθιστούσαν δυνατή την κατάληψη της θέσης από λειτουργούς που δεν κατείχαν ούτε το πρώτο ούτε το δεύτερο από τα προσόντα. Επομένως, η κατοχή της θέσης του Επιθεωρητή Α΄ δεν σημαίνει από μόνη της ότι, με βάση τα ίδια δεδομένα λήφθηκε στο παρελθόν ευνοϊκή γι΄ αυτόν απόφαση και η νομολογία και οι αρχές που επικαλέστηκε ο αιτητής δεν τον καλύπτουν. Κάτω από τις περιστάσεις αυτές, η ΕΕΥ ήταν ελεύθερη να ερευνήσει το θέμα και να κρίνει με αντιπαράβολή των δοσμένων προσόντων του αιτητή προς το σχέδιο υπηρεσίας της θέσης. Συναφώς, η αντίληψη του αιτητή πως η ΕΕΥ παρέλειψε να ερμηνεύσει το σχέδιο υπηρεσίας όπως ήταν το καθήκον της, δεν ευσταθεί.

Ο διαζευκτικός ισχυρισμός του αιτητή ότι θα έπρεπε να είχε θεωρηθεί ότι απέκτησε το προσόν της μεταπτυχιακής εκπαίδευσης μετά το διορισμό/προαγωγή του στη θέση του Επιθεωρητή Α αφού αυτό απαιτούσε η δεύτερη από τις σημειώσεις του σχεδίου υπηρεσίας της θέσης εκείνης ή ότι η Επιτροπή Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας όφειλε να είχε ερευνήσει το θέμα, παραγνωρίζει την πραγματικότητα. Δεν υπήρχε στο φάκελο του αιτητή οτιδήποτε που να δείχνει ότι απέκτησε οποιοδήποτε προσόν μετά τον πιο πάνω διορισμό του ούτε ο ίδιος ισχυρίστηκε κάτι τέτοιο ενώ είχε κάθε ευκαιρία να το κάμει. Το θέμα της ανταπόκρισης του αιτητή στην υποχρέωση που του επέβαλε η σημείωση, δεν σχετίζεται με την παρούσα διαδικασία.

Δεν διαπιστώνεται λόγος παρέμβασης και η προσφυγή απορρίπτεται. Η προσβαλλόμενη απόφαση επικυρώνεται. Καμιά διαταγή για έξοδα.

Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα.